

РЕШЕНИЕ

№ 732

гр. София, 10.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева
Калинка Илиева**

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **11129** по описа за **2020** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място] срещу решение № 20210374 от 29.09.2020 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 5830/2020 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 12 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № СО – ТИ-Ю-19-26КИ-077/07.04.2020 г., издадено от кмета на Столична Община. Със съдебният акт е намален размера на наложеното наказание „имуществена санкция” от 2000 лева, на 1000 лева.

С оспореното НП на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 2 000 лева на основание на основание чл. 23, във вр. с чл. 22, ал.1, във вр. с чл. 12, ал. 1 от Наредбата за изграждане на елементите на техническата инфраструктура и зелената система, и гаранциите при строителството им на територията на Столична община (Наредбата), за нарушение на чл. 10, ал. 5 от Наредбата.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НК е незаконосъобразно и неправилно. Инвокирани са доводи, че СРС неправилно не е отчел посочените от жалбоподателя нарушения на нормите на ЗАНН. Искането до съда е за отмяна на решението и постановяване на ново, с което да се отмени НП. Твърди се, че по преписката не е

установена точната дата на процесното разкопаване, като се посочва, че от доказателствата по делото това е станало на 11.12.2019 г. и е завършило на тази дата. Според касатора, съдът е следвало да установи точната дата, на която е завършил аварийният ремонт. Претендира присъждане на разноските по делото.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът не се представлява. Ответникът по касационната жалба се представлява от юрисконсулт Т., който поддържа жалбатао жалбата.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна, поради което решението на СРС следва да се остави в сила.

Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи и заключението на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителят, като дадените показания са намерили отражение при изясняването на спора от фактическа страна. Районният съд е приел, че на 11.12.2019 г. служители в Столичен инспекторат към СО, извършили проверка по сигнал на тротоар пред № 114 на [улица]. Било установено, че в посочения участък се извършват ремонтни дейности, като асфалтовата настилка на тротоара била разрушена по цялата му ширина, а изкопът не бил обезопасен, липсвали оградителни ленти или други съоръжения за безопасност. В близост имало информационна табела, че ремонтните дейности се извършвали от [фирма]. За констатираното нарушение бил съставен Констативен протокол от 11.12.2019 г. и бил изготвен снимков материал. За констатираното нарушение е съставен АУАН № 19-26КИ-077/30.12.2019 г., връчен на сочения за нарушител, който го е подписал без възражение. В законоустановения тридневен срок не са представени възражения.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че административно-наказващият орган е приложил правилно закона, поради което е потвърдил оспореното НП. Съобразявайки, че наложеното наказание явно не съответства на тежестта на нарушението, СРС го е намалил до минимално предвидения размер.

Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: За постановяването на оспореното решение касаторът е бил уведомен чрез изпращане на съобщение, получено от юрист Й. на 06.10.2020 г. Жалбата е подадена чрез СРС на 22.10.2020 г. /вх. № 21055637/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релеванти за спора обстоятелства. Разпитан е актосъставителят и са обсъдени събраните писмени доказателства. Показания са разгледани в съвкупност с останалите са събрани материали. Направените от СРС

изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда, поради което не следва да бъдат преповтаряни.

АУАН е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в него, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Жалбоподателят не е ангажирал никакви други доказателства, които да обосноват извода, че отразената в акта фактическа обстановка не отговаря на действителната. Нито в жалбата пред СРС, нито в хода на проведените съдебни производства пред първата и пред касационната инстанции са представени доказателства, от които да се направи извод за основателност на направените оплаквания.

Безспорно от приложените по делото доказателства се установява извършването на нарушение по чл. 10, ал. 5 от Наредбата, според който, в случаите, когато възстановяването на последиците е обективно невъзможно да бъде завършено в кратък срок (до един ден), операторите, предприятията и експлоатационните дружества са длъжни да осигурят за срока на ремонта безопасна проходимост за гражданите и превозните средства в засегнатия участък. От приложените по делото доказателства и от представения по снимков материал е видно, че в засегнатия участък не е осигурена от дружеството безопасна проходимост на гражданите. Това нарушение се изразява в бездействие, което е продължило до извършване на проверката от страна на касатора към СО.

По отношение на релевираните в жалбата възражения, касаещи неустановяването на точната дата, на която е извършено разкопаването съдът намира за установено следното:

От показанията на разпитаните по делото свидетели и от приложения към административната преписка констативен протокол № КП-19-0032768 от 11.12.2019 г. се установява, че длъжностни лица при Столичен инспекторат са извършили проверката на процесния адрес на [улица] по сигнал, подаден по-рано от деня на проверката. Същите констатирани строително-ремонтни работи, извършвани от работници на касатора на посочената дата. Установено е безспорно, че тези работи са започнали преди 11.12.2019 г., т.е. продължили са повече от един ден, като засегнатият (разкопаният) участък от тротоара не е бил възстановен и не е била осигурена нормална проходимост на пешеходците. В тази връзка за спора е ирелевантно обстоятелството, кога е започнало строителството, наложило разкопаването на тротоара. След като е продължило повече от един ден, експлоатационното дружество е следвало да изпълни задълженията си по чл. 10, ал. 5 и чл. 12 от Наредбата. Неизпълнението на тези задължения е основание за ангажиране на административно-наказателната му отговорност.

Съвсем законосъобразно СРС е намалил размера на наказанието, приемайки, че необосновано същото е определено в размер над минималния, предвиден в чл. 22 от Наредбата.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски, каквито са поискани в касационната жалба.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20210374 от 29.09.2020 г., постановено по нахд № 5830/2020 г. на СРС - НО, 12 състав.

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК[ЕИК] да заплати на Столична Община, на основание чл. 63, ал. 2 и ал. 5 от ЗАНН, във връзка с чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, за осъществено процесуално представителство по административно дело № 11129 по описа за 2020 г. на Административен съд София - град.

Решението е окончателно.